

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 29.07.1980, sp. zn. 5 Tz 83/80, ECLI:CZ:NS:1980:5.TZ.83.1980.1

Číslo: 48/1981

Právní věta: Konanie páchatela, ktorý nasťahuje späť svoj nábytok do bytu, z ktorého bol tento nábytok vypratáný pri výkone rozhodnutia súdu a uskladnený do náhradného bytu, nezakladá ani znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 zák. č. 150/1969 Zb., ani znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 Tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 29.07.1980

Spisová značka: 5 Tz 83/80

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 171 150/1969 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1981 sb. rozh.

Konanie páchatela, ktorý nasťahuje späť svoj nábytok do bytu, z ktorého bol tento nábytok vypratáný pri výkone rozhodnutia súdu a uskladnený do náhradného bytu, nezakladá ani znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 zák. č. 150/1969 Zb., ani znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 Tr. zák.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 29. 7. 1980 sp. zn. [5 Tz 83/80](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu v Trnave zo

14. novembra 1979 sp. zn. 6 T 674/79 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 14. februára 1980 sp. zn. 6 To 45/80 a okresnému prokurátorovi v Trnave prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave zo 14. novembra 1979 sp. zn. 6 T 674/79 bol obvinený J. B.

uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. na tom skutkovom základe, že hoci bol na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trnave povinný vypratať byt na Jilemnického ulici č. 7 a jeho hnutelný majetok, ktorý bol v rámci výkonu úradného rozhodnutia vypratáný a uskladnený do prideleného bytu na Jilemnického ulici č. 15, svojvoľne v októbri 1978 nasťahoval späť a byt zamkol a 14. novembra 1978 znemožnil úradné vypratanie uvedeného bytu.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov nepodmienečne so zaradením do prvej nápravnovýchovnej skupiny.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 14. februára 1980 sp. zn. 6 To 45/80 zamietol podľa § 256 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a manželky obvineného M. B. a podľa § 253 ods. 1 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného J. B.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal generálny prokurátor SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v prospech aj v neprospech obvineného.

Okrem iného uviedol, že krajský súd v napadnutom uznesení konštatoval, že okresný súd neurobil chybu ani pri právnej kvalifikácii skutku, ktorý naplňuje pojmové znaky prečinu podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb., hoci formy marenia alebo sťažovania výkonu úradného rozhodnutia v ustanovení § 7 zákona č. 150/1969 Zb. sú uvedené taxatívne a iné formy marenia alebo sťažovania výkonu úradného rozhodnutia nemožno postihovať podľa tohto ustanovenia.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon porušený bol.

Ak súdy uznali obvineného J. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb., urobili to v rozpore s citovaným ustanovením, lebo konanie obvineného nenaplnia znaky skutkovej podstaty tohto prečinu. Podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia bude potrestaný ten, kto marí alebo sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu tým, že sa odmieta podrobiť ochrannému dohľadu, ochrannému liečeniu alebo ochrannej výchove, ktoré mu boli uložené súdom, alebo inak, najmä útekem z ústavu, výkon takýchto rozhodnutí podstatne sťažuje. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že formy marenia alebo sťažovania výkonu úradného rozhodnutia sú uvedené taxatívne, čo znamená, že za tento prečin nemožno postihovať iné než tu uvedené konanie. V danom prípade nešlo o odmietanie podrobiť sa ochrannému dohľadu, ochrannému liečeniu alebo ochrannej výchove alebo o iné sťažovanie uloženého ochranného dohľadu, ochranného liečenia alebo ochrannej výchovy. V konaní obvineného nejde ani o iný prečin, prípadne trestný čin, najmä trestný čin podľa § 171 Tr. zák., pretože nenaplnuje žiadnu z alternatív objektívnej stránky tohto trestného činu, ktoré sú taxatívne uvedené v zákone.

Ďalej Najvyšší súd SSR uviedol, v ktorých smeroch treba vec došetriť pokiaľ ide o trestný čin všeobecného ohrozenia podľa § 179 Tr. zák., pre ktorý bol obvinený tiež stíhaný.